

Formen for og graden af indflydelse i tilbudene forudsættes tilrettelagt under hensyntagen til børnenes alder, udvikling og forudsætninger.

Kommunen kan som supplement til retningslinierne for børn og unges indflydelse beslutte at anvende forældrebestyrelsesreglerne i forslaget §§ 12 og 13 for visse tilbud.

Om kommunens tilsyn med tilbudene henvises til bemærkninger til § 7 og til forslag til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område § 16.

Til § 19

Bestemmelsen svarer i hovedtræk til bistandslovens § 73 b, stk. 1.

Bestemmelsen i § 19 er en parallel til forslaget § 7, stk. 3 og § 10. Tilbudene kan således drives kommunalt, som selvejende institutioner med aftale eller som private klubordninger med tilskud.

Som betingelse for at yde offentligt tilskud forudsættes, at der indgås en skriftlig aftale mellem kommunen og den private klubordning på linie med, hvad der kræves efter forslaget § 10.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 7 og 10.

Til § 20

Bestemmelsen svarer til bistandslovens § 73 c.

Kommunen er den kompetente myndighed vedrørende afgørelser om optagelse i og udmeldelse af klubber og andre socialpædagogiske fritidstilbud. Med forslaget § 2 har kommunen mulighed for at overlade konkrete afgørelser om optagelse og udmeldelse til lederen af den enkelte selvejende institution og private klubordning efter nærmere fastsatte retningslinier på linie med, hvad der efter de almindelige forvaltningsretlige regler er mulighed for i kommunale tilbud.

Kommunen kan ved fastlæggelsen af retningslinier for optagelse beslutte, at manglende benyttelse af en tildelt plads eller manglende kontingentbetaling efter en vis periode og efter en konkret vurdering kan betragtes som udmeldelse. Med hensyn til manglende betaling skal der imidlertid tages hensyn til mulighederne for at tildele hel eller delvis friplads.

Ved udmeldelse skal kommunen være opmærksom på, om der i stedet for kan være behov for at iværksætte andre former for hjælpe- eller støtteforanstaltninger for barnet eller den unge, jf. forslaget kapitel 8.

Til § 21

Bestemmelsen svarer i hovedtræk til bistandslovens § 73 d.

Betalingen fastsættes som hidtil på grundlag af tilbudenes budgetter, men skal ifølge forslaget ikke længere nødvendigvis fastsættes for et regnskabsår ad gangen.

Betalingen kan ikke overstige 20% af udgifterne ved driften af det enkelte tilbud eller af de gennemsnitlige udgifter ved driften af samme type af tilbud i kommunen, som disse opgøres efter forslaget § 14, stk. 1. Betalingen for private klubordninger, som kommunen yder tilskud til, skal dog altid beregnes på grundlag af udgifterne i det enkelte tilbud.

Som et væsentligt led i kommunalbestyrelsens mulighed for at bruge klubber og socialpædagogiske fritidstilbud aktivt og målrettet i en forebyggende og støttende indsats, har kommunalbestyrelsen stor frihed med hensyn til betalingsfastsættelsen, herunder muligheden for at beslutte betalingsfrihed ved enkelte tilbud eller typer af tilbud.

I forslaget § 2 bemyndiges socialministeren til at beslutte, at der kan opkræves særskilt betaling for materialeforbrug og forplejning. Socialministeren kan endvidere fastsætte regler om nedsættelse eller bortfald af betalingen for visse grupper under hensyn til forældrenes økonomiske forhold og barnet eller den unges særlige behov for deltagelse i tilbudet.

Til § 22

Sammen med § 15 svarer denne bestemmelse til bistandslovens § 95 a, stk. 1.

Amtskommunens forpligtelse efter forslaget § 22 er et supplement til den kommunale forpligtelse efter forslaget § 18 i det omfang, det kommunale klubtilbud m.v. ikke kan tilgodese barnets eller den unges særlige behov for støtte, behandling m.v. som følge af en betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

For større børn og unge med betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har kommunen pligt til at etablere klubtilbud og andre socialpædagogiske fritidstilbud efter forslaget § 18. Amtskommunens forpligtelse vedrører her alene de forholdsvist få større børn og unge, der har et så særligt behov for støtte, behandling m.v., at det ikke kan imødekommes inden for de kommunale rammer. Forpligtelsen efter forslaget omfatter således kun meget små og helt specielle handicapgrupper.

Stk. 2 svarer til bistandslovens § 95 a, stk. 2, og er en parallelbestemmelse til forslaget § 19, 1. pkt.

De særlige klubtilbud, der oprettes og drives af en amtskommune, kan etableres og drives i forbindelse